

IV. ВѢРВАНІЯ НА СКАНДИНАВЦЫ-ТЫ И НА ГАЛЛЫ-ТЫ.

Происхожденіе на богове-ты на свѣта и
на чловѣцы-ты.

Скандинавци-ти, единъ воененъ народъ излѣ-
зълъ изъ Азіѣ и засѣднълъ въ Сѣвернѣ Германіѣ,
направили си богове-ты по свой образъ: у тѣхнѣ-
тѣ вѣрѣ всичко дѣха на войнѣ. Ето по-главны-ты
чръты на туй баснословіе: Прѣди врѣмена-та царува-
ли Хаосъ и Нощь-та; въ безкрайнѣ-тѣ праздниѣ и-
мало творецъ Алтвадеръ, кой-то нѣмалъ начяло ни-
то ще има конецъ. Той произвелъ испрьво замръз-
налѣ-тѣ земѣ Гинонгапанъ и горящѣ-тѣ земѣ
Муспелхеймъ; досѣганіе-то на лѣда съ огъня про-
извело влажнѣ парѣ, изъ коѣ-то излѣзли исполинѣ
Имеръ и крава Авдумбла, коя-то съ млѣко-то си хра-
нила исполина. Отъ Имера ся зачело потекло-то на
Исполины-ты. Авдумбла, отъ своѣ странѣ като
облизвала камѣніе-ти покрыти съ сланѣ, произвела
едно живо сѣщество, Боръ, кой-то ся оженилъ за
дѣщерѣ-тѣ на единъ исполинъ и добылъ отъ неѣ
три сына: Одинъ, Вили и Вѣ. Борови-ти сынове у-
были исполина Имера, на кого-то крѣвь-та потопила
всичко-то му поколѣніе. Туй убійство сътворили зе-
мѣ-тѣ, зачто-то мясо-то на Исполина образувало
сушѣ-тѣ съ О-вы-ты; отъ крѣвь-тѣ му ся образу-
вали море-то и езера-та; отъ косты-ты му, плани-
ны-ты; отъ зѣбы-ты му камѣніе-ти; отъ кранѣ-тѣ
му станѣлъ Небесный сводъ; отъ мозѣка му, обла-